

Inleiding

Wat doen wij? Wij zingen!....

Deze gemeenschap is ontstaan vanuit het samen zingen.

De taal en de melodieën van de liederen van Oosterhuis brengen ons hier samen. Die werden geschraapt uit de rooms-katholieke liedbundel. Wie ze toch zingt moet dat buiten die kerk doen.

Kennelijk vinden sommige prelaten ze een beetje gevaarlijk...Gelukkig beperkt hun invloedssfeer zich tot één bepaalde kerk, die steeds kleiner wordt. In andere kerken en gemeenschappen worden ze uit volle borst gezongen.

Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is, maar zingen verbindt mensen met elkaar. Er ontstaat harmonie en verbondenheid. Maar de liedkeuze kan dus ook een splijtzwam zijn in een gemeente. Zingend komt onze ziel en zaligheid in beweging... Als de liederen daar niet mee overeenstemmen, voelen we ons niet thuis.

In alle religieuze tradities wordt wel gezongen, gereciteerd, geluid voortgebracht.

Denk maar aan de klank OHM...

Bijbelteksten werden oorspronkelijk gereciteerd, gezongen, zoals nu nog in de Oosterse kerken, en in de synagoge natuurlijk.

Vandaag doen we dat ook. Op een oeroude, synagogale melodie, die in het Gregoriaans in de kerk is overgenomen en nu weer via Oosterhuis bij ons terecht komt. We staan daarmee op oeroude grond!

Aan het einde van de dienst gaan we swingend naar de koffie. En daartussenin horen we over de priester Zacharias die tijdens zijn dienst in de tempel zijn stem was kwijtgeraakt en dan opeens het hoogste lied zingt...

Ik hoop dat onze ziel in beweging komt dit uur.

Lezingen: [Lukas 1: 57-67](#) (Naardense Bijbel)
en (gezongen) **Lukas 1: 68-79**

Gebed

Gij, die ons geschapen hebt naar U toe

Die ons gebouwd hebt op de trilling van Uw Woord
dat riep: 'laat ons mensen maken!'

We zingen U lof toe.

We zingen: Heer ontferm U

We maken deel uit van de schepping
die alle vogels laat zingen zoals ze gebekt zijn,
maar ook kreunt en zucht onder de last die ze moet dragen.

We maken deel uit van de mensheid die schreeuwt om gerechtigheid en vrede.

Of huilt om de talloze doden...

We bidden om ontferming

Om harmonie, verbinding, herkenning en samenspel.

Tussen mensen die elkaar niet verstaan met woorden,
maar elkaar vinden in het zingen van liederen.

Dat allen deel mogen worden van de lofzang die ons meevoert naar U.

Dat de liefde ontwaakt

de harten opengaan en disharmonie zich oplost.
God, ontferm U
Amen.

Overweging

Ik had als kind muzieklessen van juffrouw van Prooijen. Eenmaal per jaar was er een uitvoering en mochten we laten horen wat we hadden geleerd. Die avonden werden altijd besloten met het samen zingen van dit vrolijke lied:

Was muziek en zang er niet,
het leven had geen waarde
Kommer, zorgen en verdriet
speelden baas op aarde
Maar nu God ons leven lang
dien schat heeft gegeven
Doet ons vrolijk lofgezag
Steeds dien vijand beven.

Zingen is iets geheimzinnigs. Het geeft energie. En zingen is gezond. Het vitaliseert, je knapt er ontzettend van op. Daar is onderzoek naar gedaan. Wie veel zingt leeft gemiddeld wat langer dan wie dat niet doet. Zingen doe je met je lijf natuurlijk, je brengt trillingen voort, maar misschien zing je nog wel meer met je ziel. Zingen is oeroud. Ouder dan taal. Zingend komen we het dichtst bij onze Schepper. Zingend staan we op Heilige Grond.

Augustinus heeft ooit gezegd: zingen is dubbel bidden. Dichterbij God kunnen we niet komen...

De priester Zacharias en zijn vrouw Elizabeth zijn kinderloos. Terwijl Zacharias het reukoffer brengt en de mensen wachten om door hem gezegend te worden, verschijnt hem een engel die hem zegt dat zijn gebed is verhoord en dan Elizabeth een zoon zal baren die Johannes moet heten. Vreugde en blijdschap worden hem beloofd! Johannes, Jochanan, betekent: God is genadig.

Zacharias vraagt: hoe weet ik of dit waar is? En daarop verliest hij zijn stem... omdat hij de engel niet direct op zijn woord gelooft. Buitengekomen gebaart hij naar de mensen dat hij niet meer kan spreken. Een priester die zijn mond moet houden, omdat hij niet kan geloven dat zijn gebed is verhoord... een mooi verhaal. Voor hemzelf een traumatische gebeurtenis, maar misschien, zie weet, voor zijn omgeving wel een zegen...

Dan wordt het jongetje geboren. En als het bij de besnijdenis zijn naam zal krijgen moet hij op een lei schrijven wat de naam moet worden. 'God is genadig' schrijft hij. En dan keert zijn stem terug. Het hele verhaal gaat over communicatie. Het gebed dat gehoord is. De engel die geen gehoor vindt. De mensen die wel denken te weten wat de naam van het kind zal zijn en niks vragen. Elizabeth die iets zegt maar gepasseerd wordt. Zacharias die op een lei moet schrijven om zich verstaanbaar te maken. Moet spellen: God is genadig... Een schoot van ontferming...

Het gaat hier om de energie van het keelchakra. In dit chakra draait alles om je verstaanbaar maken, luisteren, je uiten en horen wat een ander zegt. Als daarin iets mis gaat kunnen mensen hun stem kwijtraken. Worden ze monddood. Er zit een brok in de keel. Of er komt helemaal geen geluid meer. Kinderen die iets vreselijks meemaakten spreken soms helemaal niet meer.

Ik weet niet veel van chakra's, maar weet wel dat mensen die dit probleem hebben het advies krijgen, veel te zingen! Vals of schor, zacht of onzeker...: zingen kan helpen het chakra weer te openen. Je stem laten horen, stemhebbend te zijn.

En zingen is wat Simeon doet: zijn lied wordt in de kloosters al eeuwen lang dagelijks gezongen in het ochtendgebed. En wij stemden er daarnet mee in.

De kleur van het keelchakra is blauw. Dat is de kleur van de onbewolkte hemel die opengaat en ruimte maakt voor de opgaande zon. Dat is een vreugde en een blijdschap die je met iedereen wilt delen.

Johannes zal in de kracht van Elia een voorbode zijn van de redding die God voor alle mensen in petto heeft, de opgaande zon uit de hoge. Die zal onze voeten richten op de weg van de vrede. Juffrouw van Prooijen had gelijk met haar lied.

Muziek en zang hebben een genezende, harmoniserende en vreugde brengende kracht, die ons van God gegeven is.

Zo groot is Gods genade. Je zult maar Johannes mogen heten! Alle Jannen, Johannessen, Jantines en Johanna's: jullie zijn een vreugdebode, die in de kracht van Elia de weg banen voor de redding van de wereld. En als we samen zingen, zijn we dat allemaal.

Amen

Zegen:

Fluister het mij in, Heilige Geest:

ik zal het goede denken.

Spoor me aan, Heilige Geest:

ik zal het goede doen.

Verlok me, Heilige Geest:

Ik zal het goede zoeken.

Geef me kracht, heilige Geest:

ik zal het goede vasthouden.

Bescherm me, heilige Geest:

ik zal het goede nooit verliezen.

(Aurelius Augustinus)

De Ene zegene en behoede u

De Ene doe zijn stralend aangezicht over u lichten en zij u genadig

De Ene richte zijn stralend aangezicht op u

en geve u vrede

Aline Barnhoorn